

Iz skupnega programa Sukna in Almir

Od vlakna do oblačila

Iz govora tovarišice Marije Kozole ob otvoritvi razstave

Delavci Almir in Sukna smo ob spodbudah Gospodarske zbornice Slovenije, medobčin-
skih gospodarskih zbornic, ob-
činskih skupščin, Socialistične
zveze in zavedajoč se svojih
lastnih teženj in ciljev pripravili
v tej stavbi skromno razstavo.
Namen te razstave je prikazati
nekatero možnosti za razvoj do-
mače in umetne obrti na podro-
čju oblačil in spominkarstva.
To naj bo tudi začetek organizi-
ranega prizadevanja za razvoj
domače in umetne obrti.

Vključevanje v mednarodno
delitev dela je za gospodarstvo
usodnega pomena. Oblikovanje
ustrezne, samosvoje ponudbe, s
katero naj dosežemo enakoprav-
en položaj na trgu, je v teh
prizadevanjih najtežja naloga.

Ne samo slovenski ampak tudi
tekstilci iz drugih dežel išče-
jo svojo pot. To naj bi bil
izdelek, ki bo samosvoj in izvi-
ren in bo kot tak dosegel ustre-
zno priznanje v obliki cene, ki
bo spodbujala k nadaljnjemu de-
lu.

Almira in Sukno razen svoje
proizvodnje predstavljata ma-
terialno in kadrovska možnost,
da kot dopolnilo svoji osnovni

dejavnosti spodbudita preporek
domače in umetne obrti v teks-
tilni stroki. Ta naj po eni strani
predstavlja dopolnilo kmečke-
mu turizmu, in kjer tega ni,
dopolnilno gospodarsko dejav-
nost, dodaten zaslužek in izra-
bo rezerv, ki jih imamo v ust-
varjalnosti slovenskega človeka
in v okolju.

Almira in Sukno sta v svojih
razvojnih programih predvideli
vse večjo uporabo domače vol-
ne, torej tudi pospeševanje
ovčereje, vendar domače suro-
vine niso v celoti primerne za
industrijsko predelavo.

Za industrijsko predelavo ne-
primerno volno naj bi predelali
v kvalitetne izdelke domače in
umetne obrti. Ti naj bi postali
del slovenske ponudbe spom-
inkov in visokokvalitetnih ob-
lačil. Ta naj bi bila namenjena
izvozu in prodaji v turističnih
središčih.

Ponudba Narodne banke Slo-
venije, da pod sprejemljivimi
pogoji odproda Almiri posestvo
Grmišice, predstavlja resnično
možnost, da v opuščenih zgrad-
bah organiziramo bodoče slo-
vensko središče za razvoj doma-
če in umetne obrti tekstilne

stroke. Središče bo razvijalo
naslednje dejavnosti:

- kategorizacijo domačih
kvalitet volne in določanje upo-
ravnosti za posamezne vrste
izdelkov industrijske predelave
ter domače in umetne obrti;

- razvoj vzorčnih izdelkov
domače in umetne obrti;

- oblikovanje ročno tkanih
in pletenih izdelkov;

- razvoj in izdelavo orodij za
potrebe domače in umetne
obrti;

- izobraževanje inštruktorjev
za poučevanje spretnosti izdelo-
vanja posameznih vrst izdelkov
domače in umetne obrti;

- organizacijo in izvajanje
proizvodnje in prodaje teh iz-
delkov na veliko in malo;

- stalno razstavo izdelkov
Almir, Sukna, izdelkov doma-
če in umetne obrti in izdelavo
teh izdelkov;

- prirejanje in organizacijo
mednarodne menjave s področ-
ja domače in umetne obrti in

- povezovanje kooperantske
dejavnosti.

Taka usmerjenost Almir in
Sukna bo omogočila razširitev
večslojne povezanosti s kmetij-
stvom in živinorejo in podruž-
bljanje skrbi za razvoj domače
in umetne obrti.

Iz knjige vtisov

*Zelo dobra zamisel, zani-
miv, čist, jasen in celovit
program. Zelo lepi izdelki.
Veliko uspeha pri nadalj-
njem delu.*

*Najvrednejše v programu,
vezanem na Grmišice, se mi
zdi namera povezati in upo-
rabiti sposobnosti in poten-
ciale, ki zdaj nepovezani ne
pomenijo dosti.*

*Ob volji in ideji se da vse
razpoložljivo uporabiti. Ide-
ja in program uporabe Grmi-
šic je hvalevreden dokaz, da
ni vedno potrebno graditi
samo novo, ob tem ko zane-
marjamo tisto, kar že ima-
mo.*

*Čestitke Suknu
in Almiri!*

*Vsa pohvala vsem, ki so-
delujejo v tej zanimivi akciji!
Upam, da delo ne bo zamr-
lo, ampak da bomo tudi v
bodoče lahko občudovali iz-
redne dosežke naše tekstilne
obrti!*

*Pogumno naprej, DOM
bo z vami!*

*Hvalevredna akcija z lepo
razstavo in načrti za bo-
dočnost. Priporočljivo bi
bilo sodelovanje v VTO
Tekstilna tehnologija Fa-
kultete za naravoslovje in
tehnologijo v Ljubljani, zla-
sti z oddelkom za tekstilno
oblikovanje in še z drugimi
delovnimi organizacijami.*

*Polni smo drobnih vtisov
in presenečenj nad domisel-
nostjo, ki sta jo Almira in
Sukno pokazala pri oživiljan-
ju gradu Grmišice.*

*Čestitamo za izvirnost
idej z dobrim namenom pri
vnašanju v življenje vseh kre-
atorskih sposobnosti, pri ka-
terih pride do izraza tudi
kmetijstvo kot oskrbovalec s
surovinami.*

*Izredna zamisel, ki je zelo
lepo uresničena. Vsa pohva-
la lepo pripravljene razstavi
in še lepšim izdelkom. Mno-
go uspehov še v naprej!*

Koga straši Jurij Grimšic?

ZGODOVINA GRADU GRIMŠICE

Na Slovenskem imamo precej starih gradov, gradičev in graščinic. Čez osemsto da jih je, pravijo učeni možje, ki se spoznajo na te reči. O mnogih že dolgo ni več sledu, niti kamna ne, ki bi popotniku pokazal, kje so stali. Le še iz starih zapisov ali pripovedk, ki krožijo med ljudmi, lahko zremo zanje. Od drugih stoje danes le še razvaline. Mnoge vojske, ki so plenile po naših krajih, so strle ponosne grajske stolpe, zob časa pa je razjedel, kar je ostalo za njimi. Nekateri teh gradičev pa so vendarle ohranili svojo podobo do današnjih dni. Ne ujme, ne vojske jim niso mogle do živega. Ljudje, ki znajo ceniti pomnike naše preteklosti, so jih vedno znova zidali po starih načrtih, da bi ohranili njih prvotno podobo. Pa niso iz njih delali muzejev, da bi se v njih prašila stara šara. Vedno znova so jih obujali v življenje. Tudi mrtev kamen ima svoje življenje in brez človeka ga kmalu zaraste mah in plevel. Knjiga, ki je nihče ne bere, se sesuje v prah, stare podobe, ki jih nihče ne gleda, tonejo v pozabo. In prav Grimšice so eden teh gradičev, ki se jim je uspelo ohraniti do danes.

O gradovih se med ljudmi kaj hitro spletejo bajke in pripovedke. Človeški spomin ne more seči tako daleč v preteklost, tudi zmoti se hitro, a vedeti hoče prav vse, zato najde za vsak gradič, za vsak kamen posebno zgodbo ali bajko, da bi pojsanil od kod in zakaj je tu. In rad je skrivnosten, zavit v premnoge tančice, najraje ima strahove, ki se v poznih nočnih urah sprehajajo med zidovi in šepetajo o davnih časih.

Tudi za Grimšice vedo ljudje povedati, da v njih straši da je na zaprašenem podstrešju mogoče najti kosti že davno umrlih grimšičkih baronov. A če bi vam pravil o tem, bi se gotovo smejali. Bajke, bi dejali. Pa si vendar ne bi upali prebiti noči na Grimšičah.

Vendar je strah nepotreben in celo smešen, saj je baron Jurij Grimšic, ki prebiva med temi zidovi, prav hudomušen duh. Nikomur noče nič hudega, kaj šele, da bi koga strašil. Rad ima ljudi, a se jih malce boji, ker ga venomer preganjajo in govorijo o njem prav grde reči. A če boste prijazni z njim, vam bo rade volje povedal kako

zgodbo iz zgodovine Grimšic, kakor jo je povedal tudi meni. In da bi mi kdo ne očital, da lažem in da je iz trte izvito, kar govorim, se je pustil celo fotografirati. Takole je začel:

Baronova pripoved

— Kdaj so sezidali našo graščino bi vam žal ne vedel povedati. V starih bukvah boste našli, da so tod v 11. stoletju prebivali slovenski svobodnjaki, današnja vas Rečica pa se je imenovala Grimšice. Ali so graščino postavili svobodnjaki ali pa Hoferji, ki so na njej živeli v 14. stoletju, tega ne vem. Rodil sem se šele po kmečkem puntu 1515, pravili so mi, da je bil med voditelji tudi radovljčan Klander. Cesar jih je dal precej pobesiti, ostalim pa je naložil puntarski pfenig.

Naša posest ni bila velika. Dva kmeta na Višelnici, dve kmetiji na Kupljeniku in tri kajže v Podhomu. Te so leta gospodovega 1652 moji potomci zamenjali za tri kajže na Rečici. Imeli smo še dve kmetiji in dve kajži v Spodnjih Gorjahn.

Z grajskimi se nikoli nisimo posebno dobro razumeli, saj jim ni šlo v račun, da imajo na svojem dvorišču graščino, ki ni njihova. Nekoliko bolje smo se razumeli le s Herbertom Turjaškim. To je bilo takrat, ko so po naših krajih razsajali protestanti. Luteran je bil celo blejski župnik Krištof Fašang. Tega je Herbert 1568 postavil za grajskega oskrbnika. Potem je ta nekaj časa pridigal v Zasipu, kar pa mu je nadvojvoda Karel prepovedal. Krištof je nekaj časa ostal pri meni na Grimšičah in sva prenekatero žaltavo razdrla, saj smo bili pri nas vedno navdušeni za učenost in novotarije. Bil sem celo zraven, ko se je ustanavljala kranjska akademija ved v Ljubljani.

Za časa reformacije sem že strašil tod okoli. To so mi očitali predvsem tisti, ki so imeli slabo vest. Tedaj je Ahac, eden mojih potomcev, sezidal nov grad v zgodnjem renesančnem slogu. Tega so okoli leta 1850 temeljito prenovili, pa tudi pokazali. Kar naprej so nekaj prezidavali, tako da nisem imel nobenega miru, sebi primerne družbe pa tudi ne. Mladi so prirejali zabave in hodili na lov v blejska lovišča, da so se grajski jezili, jaz pa sem se dolgočasil med temi zidovi.

Ko je rod Grimšicev konec vzel, je kupil graščino baron Schwegel in jo dal prenoviti. Pri

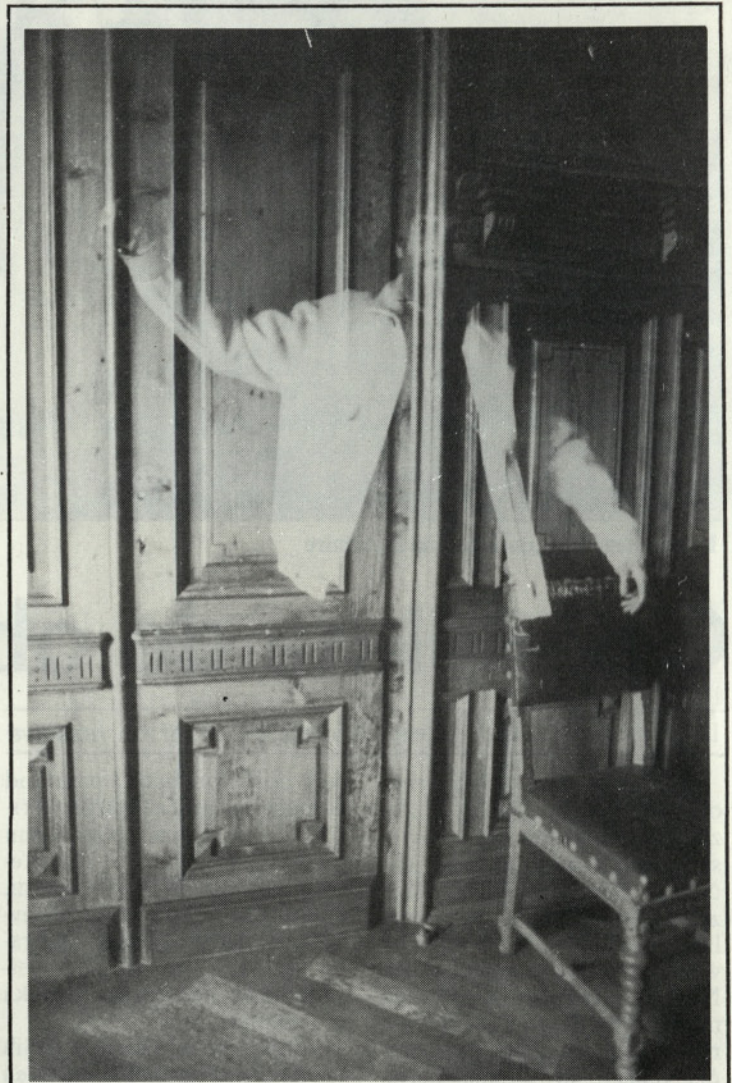
tem je upošteval moje nasvete, tako da je dobila spet svojo nekdanjo podobo. Ti Šveglji so bili tudi kljukci. Po prvi svetovni vojni so preimenovali moje ljube Grimšice v „Vilsonijo“.

Ali je to čemu podobno, vas vprašam? Še zlasti po drugi svetovni vojni pa tu ni bilo več pravega življenja.

Ko so Almirci začeli čistiti Grimšice, da bi lahko v njih

postavili razstavo, sem se že prestrašil, da bodo spet vse prezidali, pa so k sreči le nekoliko pospravili. Zamerim pa jim, ko o meni govorijo, da strašim. Kakšno nedolžno zabavico ali pa modno revijo z Almirinimi pleteninami si pa človek na stara leta menda lahko privoščiti, je dejal baron Jurij Grimšic in odplahotal skozi steno. Minister Gregor pa nič.

B.

In da bi mi kdo ne očital, da lažem in da je iz trte zvito, kar govorim, se je baron Jurij Grimšic pustil celo fotografirati.

Zakaj kupujemo gradove

Razvojni program središča za razvoj domače in umetne obrti v gradu Grimšice pri Bledu

Marsikateri izmed naših delavcev se sprašuje, zakaj ustanovljamo Središče za razvoj domače in umetne obrti, zakaj kupujemo gradove in zapravljamo težko prislužene denarje ob že tako majhnih plačah v tekstilni industriji. Vprašanje je več kot upravičeno in zahteva tehten odgovor.

Vsi vemo, da smo s surovinami vedno bolj na tesnem in jih moramo večinoma uvažati. Da bi dobili za to potrebne devize, smo prisiljeni prodajati svoje blago pod ceno. S svojo tehnologijo namreč ne moremo enakopravno konkurirati na zunanjem trgu, še zlati pa ne z velikoserijsko proizvodnjo. Prav zato vidimo rešitev v izvornih programih, v majhnih in unikatnih serijah, ki nam jih ne bo treba prodajati pod ceno. In seveda v domačih surovinah. Tej in taki dejavnosti bo namenjeno Središče za razvoj domače in umetne obrti v Grimšicah.

Kaj se bo delalo?

Dejavnost Središča bo obsegala muzejsko zbirko, ki naj širši javnosti predstavi razvoj tekstilne industrije pri nas. Nadalje bo tu potekala razstavna in galerijska dejavnost s stalnimi in občasnimi razstavami. V Grimšicah naj bi se naselila tudi prodajna služba, ki bi delovala za potrebe Almirnih temeljnih organizacij, svoje usluge pa bi lahko nudila tudi drugim delovnim organizacijam.

Tu naj bi bil tudi razvojno oblikovalski atelje, kjer bi pripravljali nove programe. V demonstracijski in eksperimentalni delavnici si bo mogoče ogledati izdelovanje izdelkov domače in umetne obrti, saj bo odprta tudi za javnost.

V prodajalni, prav tako v Grimšicah, bo mogoče kupiti oblačila iz redne Almirine proizvodnje in različna ročno pletena in tkana oblačila in spominke. V gostinskem obratu se bodo obiskovalci po ogledovanju Grimšičkih znamenitosti lahko odpočili.

Tu bo tudi središče za izobraževanje, namenjeno pospeševanju domače in umetne obrti, arhiv in knjižnica.

Med dejavnostmi Središča bo, v povezovanju s širšo družbeno skupnostjo, tudi pospeševanje ovčereje. Tako bi dobili tudi surovine za industrijsko in ročno predelavo. Iz tistih delov

ovčjega runa, ki so primerni za industrijsko predelavo, bi delavci Sukna iz Zapuž pripravili prejo za redno proizvodnjo, ostale dele pa bi na Grimšicah predelali v izdelke domače in umetne obrti.

Velike možnosti bodo tudi za kooperacijo in oživljanje visokogorskih kmetij, saj bo dohodek od ovčereje in izdelkov domače in umetne obrti še kako prav prišel tistim kmetom, ki se bodo odločili za sodelovanje s Središčem. Ne nazadnje bo taka dejavnost tudi dobro dopolnilo kmečkemu turizmu.

Toliko o razvojnem programu. Najbolj zanimivo je seveda vprašanje, kaj je najprej treba storiti in čigav žep bo trpel.

Čigav žep bo trpel?

Prva naloga je informiranje delavcev Almirne in tudi širše javnosti. Temu je skoraj v celoti posvečena ta številka glasila delovne organizacije.

Potem bo treba dobiti ponudbo od Narodne banke Slovenije, v katere lasti so Grimšice. Ta ponudba bo tudi osnova za izvedbo ankete, ki naj pokaže, kaj o vsem tem mislijo delavci. Predvidevamo, da bo Narodna banka odprodala Grimšice po knjižni ceni, ki je znatno nižja od dejanske, tržne cene. Plačilo naj bi bilo v obliki dolgoročnega kredita, prvo anuiteto pa naj bi plačali šele čez nekaj let.

Kot naslednji korak je na vrsti sklep samoupravnih organov in priprava elaborata. Za ponovno oživitev gradu bo banka odobrila srednjeročni kredit, tako, da prvi stroški okoli ustanavljanja Središča ne bodo prizadejali lastnih virov.

Središče bo delovalo v okviru TOZD Trgovina – Služba za marketing, ki bo prispevala tudi sredstva za začetek poslovanja. Dejavnost središča bo tržno usmerjena, svoj dohodek pa bo pridobivalo iz različnih virov.

Del tega prihodka bo iz udeležbe v prihodu Almirne, v obsegu delovanja za potrebe Almirne. Drugi vir prihodka bo prodaja izdelkov vzorčne in poskusne delavnice, nekaj pa bo tudi iz tržka iz gostinske dejavnosti. Kak dinar se bo nakapljal od vstopnin za ogled poskusne in vzorčne delavnice, za razstave in prireditve in od najemnine za razstavne prostore. Nadaljnji vir dohodka bodo storitve s podro-

čja oblikovanja in marketinga. V Središču bodo tudi tečajji za priučitev ročnih in umetnih obrti. Denar pa bo pritekal tudi od kongresnega turizma.

Središče se bo razvijalo postopoma, v skladu z razvojem posameznih dejavnosti, sredstva pa se bodo črpala iz sredstev za vzdrževanje, kreditov in prispevkov sodelujočih.

Upravljanje in delovanje Središča bo vodila delovna skupnost TOZD Trgovina, znotraj njega pa bo delovala samoupravna skupina.

V pripravah za usposobitev Središča bodo izdelani podrobnejši programi delovanja, določena pa bo tudi razdelitev delovnih nalog in zadolžitve.

In zakaj ravno gradove?

Morda se kljub vsemu naštetemu nekateri še vedno sprašujejo, zakaj da je potrebno kupovati ravno gradove. Ob tem velja povedati, da je grad Grimšice ravno tako kulturno-zgodovinski spomenik, kot katerikoli drugi, in naša dolžnost je, da skrbimo za te pomnike preteklosti. Res pa je, da ni treba

iz vsakega kamna narediti muzej, ki ga ne bo nihče obiskoval.

Mnogo bolje, in nemara tudi bolj uspešno je, če vrnemo življenje med te stare zidove, če živimo z njimi. Le tako bo spomin nanje ostal svež in bodo imeli od teh spomenikov korist tudi tisti, ki bodo prišli za nami. Tako bogati pa tudi nismo, da bi lahko vedno gradili le novo!

B.

Največjo ceno na svetu ima svoboden in radoveden človeški duh.

STEINBECK

Še tako popolne lepote se navsezadnje nasitiš. Potrebujem takšnega in drugačnega kruha; raznovrstnost je moje geslo.

LA FONTAINE

Stare ženske ni. Vsaka, naj bo stara kolikorkoli, naj ljubi in če je dobra, daje moškemu občutek neskončnosti.

MICHELET

Kjer ni resnice ni velečine.

LESSING

Grad Grimšice

Počitnice na svojem

PRVO POLETJE V NAŠEM POČITNIŠKEM DOMU

Poletje in turistična sezona sta se že dokaj odmaknila, tako da tudi mi lahko ocenimo in številčno prikažemo prvo sezono v obnovljenem počitniškem domu.

Po dveh letih čakanja je spomladi dom doživil temeljite spremembe, saj so ostale samo še zunanje stene. Do uradne otvoritve, 10. julija 1981 nam je uspelo urediti ves dom in del okolice, da je 13. julija 1981 lahko sprejel prve dopustnike.

Dom je posloval 7 tednov in je imel ves čas vse sobe zasedene. 33 postelj v domu nam v času kolektivnega dopusta ni zadoščalo, saj smo morali za 365 nočitev najti postelje pri zasebnikih v okolici.

V domu smo imeli 1540 nočitev, vseh nočitev skupaj pa je bilo 1905, oziroma 60 več kot lansko leto, ko smo letovali samo pri zasebnikih.

Prenovljena kuhinja je letos omogočila pravočasno in zadovoljivo pripravo obrokov, saj so jih morali že prvi teden pripraviti za 45 gostov. Gostje niso dali pomembnejših pripomb in pritožb. Nekaj nejasnosti je bilo pri delitvi polovičnih obrokov.

Starši včasih pozabljajo, da sprememba podnebja in morje zahtevata pri otrocih dodatne kalorije. Nekaterim so se jedilniki zdeli enolični. Če bo prihodnje leto založenost trgovin v Kraljevici zadovoljiva teh pripomb verjetno ne bo in bo

knjiga pritožb verjetno bolj prazna kot je bila letos.

Pred razpisom letovanja za prihodnje leto bomo morali določiti nekatere podrobnosti o prijavljanju, plačevanju in razporejanju po sobah. Prednost bodo imeli tisti delavci, ki letos niso letovali v Kraljevici ali pa so letovali izven kolektivnega dopusta.

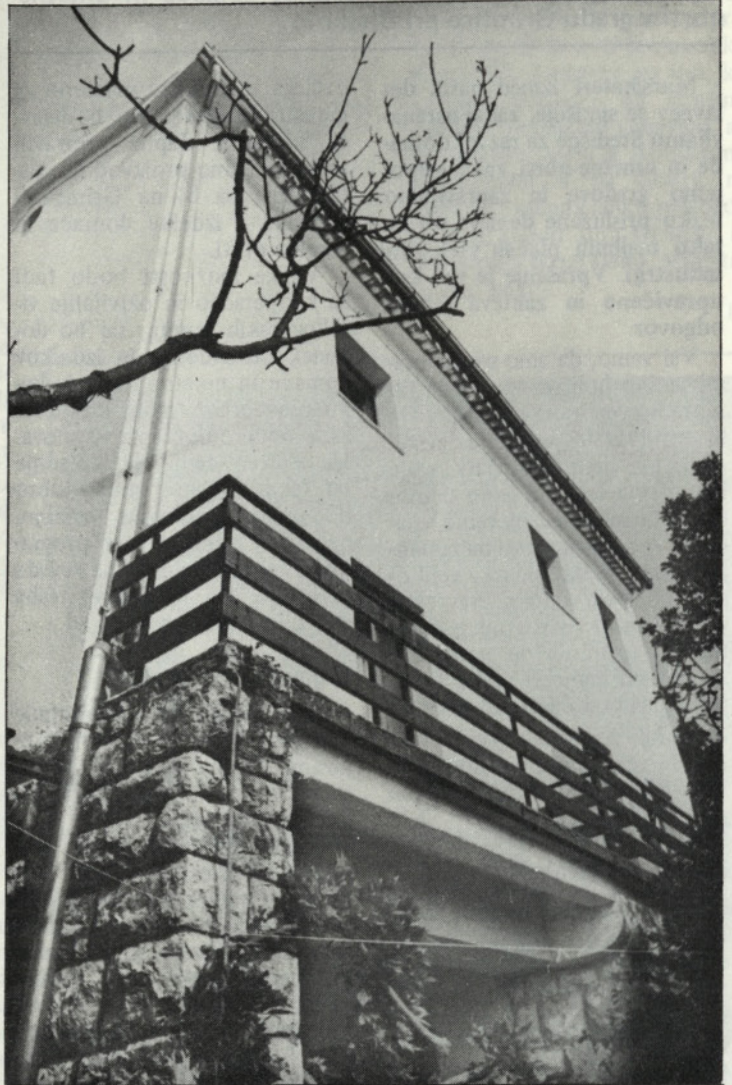
Po v aprilu sprejetih prijavih bomo lahko točno določili kolektivne dopuste. Prav bi bilo, da med kolektivnim dopustom letovanja ne bi trajala več kot en teden in da bi takrat sprejemali v dom samo naše delavce in njihove družinske člane. Težiti moramo k temu, da bo dom čimbolj zaseden. Posloval naj bi od sredine junija do sredine septembra. Upam, da bomo dosegli najmanj 2500 nočitev.

Letos je še marsikdo letoval drugje, ker ni verjel, da bo dom pravočasno obnovljen in ker ni vedel kako so cene storitev od zadnje sezone narasle.

Spomladanska dela okoli doma bomo morali nadaljevati. Potrebno bo odstraniti ves odpadni material in tistega, ki je ostal pri gradnji. Pred letovanjem bo treba nekaj sob tudi prebeliti. Vsaka vaša pomoč za dokončno ureditev okolice in popestritev zabavnega življenja bo dobrodošla.

Razpis za prihodnje letovanje v Kraljevici bomo objavili v začetku aprila 1982.

BOJAN GORJUP

Počitniški dom v Kraljevici

Jezersko-solčavska pasma, ki je najprimernejša za naše podnebje, daje sicer le okoli dva kilograma srednje kakovostne volne na leto, kar predstavlja pri intenzivni usmeritvi okoli 10 odstotkov dohodka. V prizadevanju za preskrbo z domačimi surovinami pa je za tekstilno industrijo pomembna tudi ta volna. Predstavniki tekstilne industrije v naši občini so spoznali, da bodo s tesnim sodelovanjem in njihovo vključitvijo v prizadevanja ovčerejcev po večji in boljši proizvodnji koristili tudi sebi.

Ko govorimo o pomenu ovčereje, ne moremo mimo njenih zaslug, ki jih ima s proizvodnjo volne pri ohranjanju kulturne dediščine. Številni volneni izdelki in običaji, ki so povezani s predenjem, so narodna vrednota, ki je ne kaže opustiti in zanemariti. Če k temu dodamo še številne domače izdelke, potem moramo priznati, da je pomen ovčereje večji, kot mu to navadno priznavamo.

Ovčereja, kot posebna veja kmetijstva, je prav na našem področju izredno družbeno pomembna in bi morala kot taka uživati najširšo družbeno podporo in zaščito. Zato bi se moral sleherni ovčerejec zavdati, da je samo s skupnim delom možen napredek in da bodo samo skupni napor dali ustrezen rezultat. Ovca je sicer skromna domača žival, vendar pa ob intenzivni prehrani in negi bogato poplača vlaganja rejcev.

Ovčarski dan

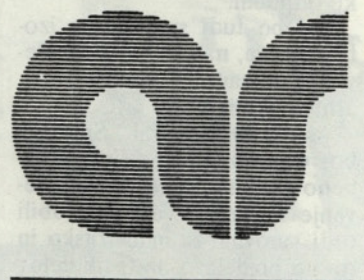
Na Zatrniku je bil 13. septembra Ovčarski dan. Tukaj objavljamo povzetek iz govora, ki ga je ob tej priložnosti imel dipl. agr. Pavel Razinger.

Ovčarski dan je priča ponovnega oživljanja te zvrsti živinoreje, ki v svetu še vedno predstavlja najštevilnejšo vrsto domačih živali. Prav je, da ob tej priložnosti poudarimo pomen ovčereje, ki ima tudi na področju Kmetijske zadruge Bled dolgoletno tradicijo in naravne možnosti za obstoj in razvoj.

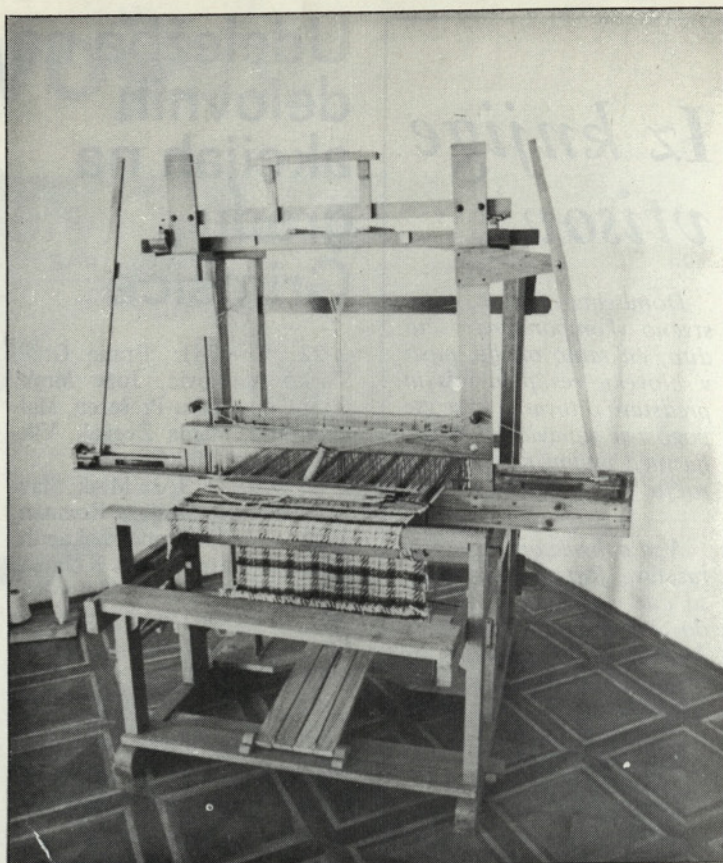
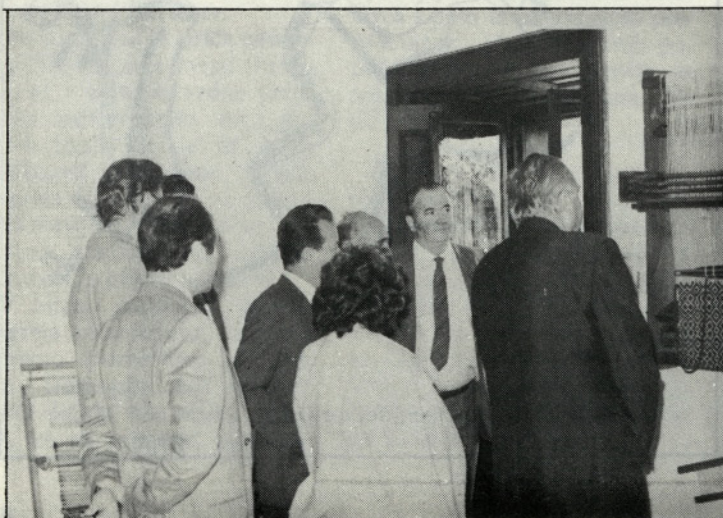
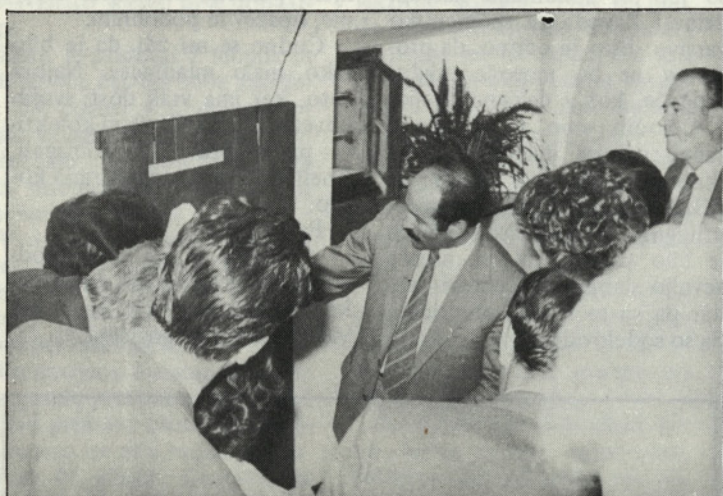
V bližnji preteklosti je bila ovčereja zanemarjena, danes pa ponovno spoznavamo njen pomen. Gorenjska, kot izrazito alpska dežela, ima veliko pašnikov, ki so primerni edino za

pašno ovac. Reja ovc je tem bolj gospodarna, čim dlje so ovce na paši, hkrati pa živali opravljajo naravi koristno delo. Ovca s pašo in objedanjem preprečuje zaraščanje številnih površin, obenem pa poživlja in izboljšuje rodovitnost na teh površinah.

Največji pomen ovčereje na našem področju je v priraji mesa, saj ima ovca pred govedom to prednost, da se hitreje množi in hitreje prirašča. Na našem področju redimo jezersko-solčavsko pasmo, ki ima zelo dobre lastnosti za prirajo mesa. Ovčerejem se odpirajo še velike možnosti, saj povpraševanje po ovčjem mesu narašča.

Od vlakna do oblačila – Grimšice 1981

as almira

Glasilo izdaja organizacija združenega dela ALMIRA, alpska modna industrija Radovljica. Glavni in odgovorni urednik Borut Grce, uredniški odbor: Marina Bučar, Malči Brence, Nada Carl, Maruša Crnilec, Frane Grce, Katja Kos, Lili Kozinc, Cveta Ipavec, Marjeta Rozman, Lavra Sosolič, Aleš Šmit, Martina Tavčar in Alma Zupan.